

Kampaň strachu a konečný totalitársky kult smrti. Ako mocní teraz počas “pandémie” používajú staré „Rozdeľuj a panuj“ a aký je cieľ súčasnej pandemickej hystérie

- CZ24 News | 7. ríjna 2020

Často bolo pozorované, že strach môže mať absolútnu vládu len nad ľuďmi, ktorí sú navzájom izolovaní a preto jednou z hlavných starostí despotickej vlády je navodiť túto izoláciu.

„Izolácia môže byť počiatkom strachu; rozhodne je jeho najúrodnejšou pôdou; vždy je jeho výsledkom. Táto izolácia, ako taká, prechádza totalite. Jej charakteristickou črtou je neschopnosť, keďže moc vždy pochádza zo spoločného konania ľudí, keď konajú v súčinnosti. Izolovaní ľudia sú a priori bezmocní.“ -Hannah Arendtová, Pôvod totalitarizmu

Cieľ súčasnej pandemickej hystérie

Západná civilizácia, na čele s vládou USA a médiami, spustila kampaň masového psychologického terorizmu, ktorého účelom je:

- zakryť kolabujúcu ekonomiku
- vytvoriť novú zámienku pre pokračujúce rabovanie Wall Streetu
- radikálne eskalovať policajný štát
- silne traumatizovať ľudí k podrobeniu sa totálnemu spoločenskému podrobeniu
- radikálne priostriť protispoločenskú, protiludskú atomizáciu ľudí

Zámienkou pre tento hnus je epidémia, ktorá je objektívne porovnateľná so sezónnou chrípkou a je

spôsobená rovnakým druhom koronavírusu, aký sme už dlho znášali bez totalitárskeho besnenia a masového šialenstva.

K týmto faktom smerujú dôkazy z celého sveta, že:

- táto chrípka (nádcha) je trochu nákazlivejšia, než obvykle
- nebezpečná je najmä pre starších ľudí a tých, ktorých zdravie je už zhoršené z dôvodu predtým jestvujúcich nemocí
- pre zvyšok populácie nie je zvlášť nebezpečná

Celý koncept „lockdownov“, čiže uzatvárania spoločnosti, je postavený úplne na hlavu, je presne tým nesprávnym spôsobom, akým by na túto situáciu reagovala ktorákoľvek rozumná spoločnosť.

Aké by bolo racionálne riešenie pandémie

Chránení by mali byť tí zraniteľní, zatiaľ čo v celkovej populácii, ktorá by mala žiť ako zvyčajne, by sa to nechalo na prírodu.

Dominantno-technokratická rigidita napriek bludom toho náboženstva nevie zabrániť cyklickému opakovaniu epidémie v populácii, najmä keď západné spoločnosti začali so svojimi opatreniami aj tak príliš neskoro.

A tak najlepšie je **nechať čo najrýchlejšie prirodzeným spôsobom rozvinúť kolektívnu imunitu**, kedy vírus ustúpi z dôvodu nedostatku hostiteľov (a pravdepodobne pritom zmutuje miernejším smerom).

Toto je jediný spôsob, ako vytvoriť bezpečnejšie prostredie pre všetkých, vrátane tých najzraniteľnejších.

Skutočnosť, že väčšina spoločností odmietla rozumnú bezpečnú cestu kvôli na krach odsúdeným pokusom vynútenej násilnej segregácie (odstup, karantény) a sterilizácie (ruky, rúška), je dôkazom toho, že vládam nezáleží na zdraví verejnosti.

(Teda, akoby sme to už nevedeli z tisícok prípadov vypúšťania jedov do životného prostredia a zároveň rabovania systému zdravotnej starostlivosti.)

Zato však túto nimi vytvorenú krízu veľmi horlivo využívajú na radikálnu eskaláciu svojej policajnej štátnej moci smerom k totalitárskym cieľom.

Celý koncept samoizolácie a antisociálneho „udržiavania odstupu“ je radikálne protihumánný. Celé milióny rokov sme sa vyvíjali k tomu, aby sme boli spoločenské tvory, žijúce v úzko previazaných skupinách.

Hoci sa súčasné spoločnosti ideologicky a spoločensko-ekonomicky snažia meniť ľudí na masu a atomizovať ich, takmer všetci z nás napriek tomu stále hľadajú vo svojich životoch blízke ľudské spoločenstvo.

(Mám podozrenie, že väčšina internetových štváčov policajného štátu nie sú v srdci len fašisti, ale aj potvrdení mizantropickí samotári, ktorým absolútne nezáleží na ľudskej blízkosti.)

O čo sa snaží táto kampaň strachu

Táto kampaň strachu sa snaží roztrhať na kusy zvyšky ľudskej blízkosti, čo znamená akúkoľvek zostávajúcu ľudskosť ako takú, tým lepšie izolovať jednotlivé atómy pre podrobenie úplnej dominancii.

Hlbokomyselne o tomto ciele totalitárskych vlád napísala Arendtová, aj keď ani ona nepredvídala štátom poháňaný kult doslova fyzického vzájomného odpudzovania sa jednotlivých atómov.

Zatiaľ sa ľudia úplne podrobujú kampani strachu, zameranej na totálne vymazanie akejkoľvek vo svete prežívajúcej komunity a najmä akejkoľvek komunity, ktorá sa začínala prebudovávať.

Niektorí snívajú o tom, že táto kampaň strachu akosi prinesie nejakú magickú kolektívnu transformáciu. Nevysvetľujú, ako k tomu má dôjsť, keď sú všetci takí vydesení, že sa boja aj vlastných tieňov, nieto ešte aby sa stýkali s inými ľuďmi.

Lenže akýkoľvek druh politickej či spoločenskej činnosti, vytváranie akéhokoľvek druhu hnutia, si vyžaduje blízky osobný kontakt.

Väčšina niekdajších samozvaných disidentov doteraz uznávala fakt, že sociálne siete nie sú náhradou stretávania sa tvárou v tvár a skupinovej činnosti. Dnes to však je pre nich niečo, čo sa dá náhle hodiť cez palubu a nahraďiť jej úplnou antitézou.

A tak je kampaň strachu vírusom, spôsobujúcim u všetkých, ktorých nakazí, že vzdajú všetkého aktivizmu a všetkých vyhliadok na aktivizmus budúci, pokiaľ zostávajú vyšinutí s horúčkou tejto propagandy strachu.

Ešte vážnejšie a zúfalstvo evokujúce je, že kampaň strachu je vírus spôsobujúci, že sa ním nakazení boja a štitia akéhokoľvek ľudského kontaktu, akéhokoľvek spoločenského styku, akejkoľvek blízkosti, v prvom rade všetkého, čo nás kedy robilo ľuďmi.

Predošlé totalitárske režimy dosahovali tento nedostatok kontaktu a dôvery prostredníctvom sietí udavačov.

Tieto siete sú súčasťou kampane strachu aj dnes, sú podporované zhora a spontánne sa šíria aj zdola ako dôsledok pociťovania strachu a tiež cvičenia predchádzajúcich zámerov malého zla zo strany málo zlých jednotlivcov.

Potenciál novej totality

Dnešný totalitársky potenciál je však oveľa horší. Dnes režimy usilujúce o úplnú tyranii dohnali strachom a vymývaním mozgov veľkú väčšinu ľudí k tomu, že automaticky neveria žiadnym iným ľuďom.

Človek sa už viac neobáva toho, že je niekto ďalší udavač, ale bojí sa samotnej existencie ďalšej ľudskej bytosti.

Za takých okolností sa stáva nemožným akýkoľvek druh ľudských vzťahov, počnúc osobným priateľstvom a láskou, priateľskými spoločenskými stretnutiami a klubmi, až po spoločenské a kultúrne hnutia.

Hrozí, že sa to stane koncom samotného pojmu zdieľanej ľudskosti a že bude nahradené

mraveniskom otrockých atómov, neuvedomujúcich si nič iné okrem strachu a tej najprimitívnejšej starosti o potravu a prístrešie. Táto starosť je už niektorými experimentátormi rovnakým spôsobom umožňovaná alebo odopieraná podobne, ako sa to robí s laboratórnymi potkanmi.

A čím viac sa ľudia boja a štítia doslova fyzickej existencie všetkých ostatných ľudí, tým viac situácií dozrieva pre každú epidémiu vraždenia, počnúc rastom násilia a vražd, pokračujúc nastávajúcimi davovými lynčmi, pogromami až po vyhladzovacie kampane v nacistickom štýle.

A to je hlavný cieľ systému. Je to logický koniec toho, kam vedú všetky dnešné trendy. Všetko je to prehlušované epidemiou, ktorá objektívne je len o niečo náročnejším chrípkovým obdobím než zvyčajne.

Záver

Prečo sa chcú ľudia kvôli niečomu takému malému vzdať a zahodiť všetku realitu a budúce vyhliadky na zdieľanú ľudskosť, šťastie, slobodu, pohodu?

Je toto naozaj konečný totalitársky kult smrti, zemegule ako jedného masívneho Jonestownu?

Zatiaľ sa zdá, že práve to väčšina chce. Ak si naozaj neželajú toto uskutočnenie vesmírnej smrti v duchu, emóciách a tele, mali by radšej vyskočiť zo svojho strachom vyvolaného mentálneho delíria skôr, než bude príliš neskoro.

Preklad: <https://www.badatel.net/>

Zdroj: <https://off-guardian.org/>